

עמ"ת 38012/06/21 - חרבי כסאב, מחמוד אלצאנע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 38012-06-21 כסאב(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

לפני עוררים	כבוד השופט שמואל מלמד
נגד משיבים	
	1. חרבי כסאב
	2. מחמוד אלצאנע
	ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד לבנת מלמד

החלטה

1. ביום 21.06.21 התקיים לפניי בעניינם של המשיבים דיון ערר על החלטת בית משפט קמא בבקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") שניתנה ביום 29.5.21 בגין כתב אישום שניתן נגד העוררים בעבירות של ביצוע בצוותא של עבירות סחיטה באיומים, איומים וקשירת קשר לביצוע פשע.

2. בהחלטת בית משפט קמא מיום 29.5.21 נעצרו העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם. כאשר צוין בהחלטת בית משפט קמא כי המחלוקת המרכזית הקיימת היא האם בפועל המשיבים פעלו כמתווכים ומסייעים למתלונן, או שמא מדובר במי שהציגו מצגי שווא מתוחכמים על מנת לסחוט מהמתלונן סכומי כסף גבוהים, במסווה של סיוע למתלונן, בנקודת מחלוקת זו, החליט בימ"ש קמא להעדיף את עמדת המדינה מהסיבות שפורטו בהרחבה בהחלטת בית משפט קמא.

3. עובדות כתב האישום שבתיק הן כדלקמן:

אלי פלד [להלן: "**המתלונן**"], הינו קבלן עבודות בניה, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום זכתה החברה בבעלותו [להלן: "**החברה**"] במכרז לעבודות דיפון וחפירה באתר בנייה ברחוב התעשייה 5 תל אביב [להלן: "**האתר**"]. נאשמים 1-2 הינם בני דודים, ובינם לבין המתלונן קיימת הכרות מוקדמת. נאשם 3 הנו חברם של נאשמים 1-2. ביום 15/3/21 או סמוך לכך, החלה החברה את העבודות באתר.

עובר ליום 24/3/21 נחשף נאשם 1 לחוזה הבניה של האתר, אשר כלל בניית בית מלון, שעל בסיסו עתיד היה המתלונן להרוויח סכום של עשרות מיליוני שקלים. לאור כך, קשרו הנאשמים קשר לסחוט מהמתלונן באיומים סכומי כסף גבוהים. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ועל מנת להטיל מורא על המתלונן ולהביאו להעביר סכום

כסף של כ- 650,000 ₪ לנאשמים, יצרו הנאשמים מצג שווא בפני המתלון, לפיו משפחת ג'רושי, עומדים מאחורי ארוע התקיפה שיתואר להלן ודרישתם לסילוק מהאתר, וכי הנאשמים משמשים כמתווכים בין המתלון למשפחת ג'רושי [להלן: "התוכנית העבריינית"], והכל כפי שיפורט להלן.

ביום 24/3/21 שעה 15:14 או בסמוך לכך, הגיעו לאתר חמישה אנשים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה [להלן: "האחרים"], ברכב סקודה השייך לסעיד דרבאשי, חברם של נאשמים 1-2. האחרים ניגשו למתלון אשר שהה באותה העת באתר ותקפו אותו באמצעות מקלות וחפץ חד, בחלקי גופו. במהלך התקיפה אמרו האחרים למתלון **"אנחנו ג'רושי, והיום אתה עוזב את השטח הזה, הוא שלנו"** [להלן: "ארוע התקיפה"]. מיד לאחר ארוע התקיפה, בשעה 15:50 או סמוך לכך, הגיעו הנאשמים 1-2 לאתר. נאשמים 1-2 שמעו מפי המתלון על ארוע התקיפה ובתגובה אמרו למתלון כי אין צורך להגיש תלונה במשטרת ישראל. בשלב זה ובמסגרת קידום התוכנית העבריינית הציעו הנאשמים 1 ו-2 כי הם יסייעו לו באיתור התוקפים ושולחיהם, והשאירו שניים מבני משפחתם לשמור על האתר, תוך שציינו שהם מצוידים באקדחים.

ביום 24/3/21 בשעות שלאחר ארוע התקיפה, קיימו הנאשמים שיחות טלפון רבות עם המתלון. במסגרת השיחות טענו בפניו, בכזב ועל מנת להטיל עליו מורא, כי הם נפגשו עם מי מבני משפחת ג'רושי, וכי אלה הבהירו לנאשמים, כי המתלון הסתבך עם הפלג הקיצוני והאלים של המשפחה, וכי מדובר באנשים **"רעבים, לא אכפת להם מכלום, ואנחנו רוצים למנוע שהם יהרגו אותך"** או מילים בעלות משמעות דומה. ביום 24/3/21 בשעה 20:06 או בסמוך לכך, ועל מנת לקדם את התוכנית העבריינית, הגיעו נאשמים 1-2 מלווים בנאשם 3, שצורף לצורך קידום התוכנית העבריינית, לבית המתלון. במעמד זה אמר נאשם 3 למתלון כי יש חשש לחייו, ודרש לדעת איזה סכום נכון המתלון לשלם למשפחת ג'רושי על מנת שיתאפשר לו להמשיך ולעבוד באתר. המתלון, עקב חששו מפני הנאשמים, השיב כי יכול לגייס 50,000 ₪ בחמישה תשלומים. נאשם 3 הבהיר למתלון כי ידוע לו שהוא עתיד לקבל סכום כסף גבוה עבור פרוייקט הבנייה ומכאן כי יש צורך בתשלום של 600,000 ₪ לפחות [להלן: "סכום הדרישה"].

מספר שעות לאחר המפגש, ועל מנת לקדם את התוכנית העבריינית, התקשרו נאשמים 1 ו-3 למתלון, ועל מנת להטיל מורא על המתלון, טענו בפניו כי הלה הונה אותם בדבריו, וכי לאחר שיחות עם בני משפחת ג'רושי "בכפר", אלה הבינו כי הוא עתיד לבנות בית מלון, מכאן כי לא ניתן להוריד את סכום דרישת התשלום ועליו לעמוד בו, או שיבולע לו. המתלון, עקב חששו מדברי הנאשמים ומבני משפחת ג'רושי, השיב להם כי הוא מוכן להפסיק באופן מיידי את עבודתו באתר, ואולם הנאשמים הבהירו לו כי גם אם יעשה כן, עדיין עליו להעביר את סכום הדרישה.

לאור חששו של המתלון והאיומים, פנה המתלון אל רפי אללוף, היזם של הפרוייקט [להלן: "היזם"], וביקש לסיים את עבודתו באתר. היזם ביקש ממנו שלא לעשות כן, תוך שהבהיר לו כי יש לתת למשטרת ישראל לטפל בארוע. במסגרת התוכנית העבריינית, בימים 24/3/21 ועד 26/3/21 [להלן: "המועדים הרלוונטיים לאישום"] במטרה להטיל מורא על המתלון ולהניעו להעביר את סכום הדרישה, התקשרו הנאשמים 1-2 למתלון, בהזדמנויות רבות, וחזרו על טענתם לפיה משפחת ג'רושי מחפשת אחריו, בין היתר: **"אבו גאזי תהיה בריא, אתה מביא אותנו לשבת עם האנשים האלה ולא עונה לנו ומשחיר את הפנים שלנו איתם, מה הסיפור שלך אתה? למה לסבך אותנו, אני לא מבין אותך, איפה אתה חושב שאתה נמצא, מה יש לך, אתה לא שפוי תגיד, תענה לנו...הנה אתה מחובר בוואטסאפ, אז מה אתה שם זין? סתם מסבך אותנו עם**

האנשים- מה יעני אנחנו נשבור את הראש, ואתה שם זין, למה זה העסק שלי?..."

בשל חששו של המתלון מהנאשמים וממשפחת ג'רושי, החל מיום 25/3/21 או בסמוך לכך, נמלט המתלון, הסתתר ביישוב בידה ונמנע מלענות לשיחות הטלפון של הנאשמים, ו/או ליצור עימם קשר. במסגרת התכנית העבריינית, במועדים הרלוונטיים לאישום, ומשלא עלה בידי הנאשמים 1-2 לאתר את המתלון, התקשרו לאחיו- שריף ואיימו עליו ועל המתלון בפגיעה שלא כדין בגופם, בביטחונם ובשלמות חייהם, באומנם לו, בין היתר: **"אני אזיין את אחיך... אני עכשיו אתקשר לאנשים, לג'ואריש, אני אגיד שאנחנו לא מתערבים ונראה אם יום ראשון תכנסו לעבודה... אנחנו עזרנו, עכשיו אנחנו נגיד להם "הרמנו יד". יום ראשון יבואו יזיינו את אלי פלד, את אחיו ואת כל הפועלים שלו"...."אל תגיד לי, תגיד לאחיך את זה, אני הולך לאנשים האלו ואומר להם שזהו, שיזיינו אתכם בתחת"** או דברים בעלי משמעות דומה. בין המועדים 27/3/21 ועד 5/4/21 לפנות בוקר, שהו נאשמים 1-2 מחוץ לגבולות המדינה. עם שובם, ניסו נאשמים 1-2 לאתר את המתלון, ומשלא עלה בידם לשוחח עמו, הגיעו לאתר ביום 5/4/21 שעה 15:30 או סמוך לכך. עם הגיעם לאתר פגשו באשת המתלון ודרשו ממנה כי המתלון יעביר לידם ₪ 210,000 או שיגבבו את התבניות המשמשות לעבודה באתר. במעמד זה נעצרו נאשמים 1-2.

כאמור על פי עובדות כתב האישום במעשיהם האמורים לעיל, קשרו הנאשמים קשר לסחוט באיומים סכומי כסף מן המתלון, סחטו באיומים סכום של 650,000 ₪ מן המתלון, וכן איימו על המתלון ועל אחיו בפגיעה שלא כדין בגופם, בביטחונם ובשלמות חייהם.

4. ב"כ העוררים הגיש הודעת ערר לפיו בית משפט קמא טעה במציאת תשתית ראיתית מספקת. ב"כ העוררים טען כי הראיות אינן מספקות כנדרש על פי הפסיקה להביא לכלל שלילת חירותם של העוררים בדרך של מעצר עד תום הליכים. ב"כ העוררים לא חולק כי היו פניות/ דרישות אל המתלון ל"העניק" לו שירותי אבטחה ושמירה קודם לאירוע נשוא כתב האישום שהתבצעו ע"י אחרים, בין היתר ממשפחת ג'רושי. זאת ללא קשר ישיר או עקיף אל העוררים. לטענת ב"כ העוררים הוא הציג בפני בימ"ש קמא ראיות אוביקטיביות כי לאחר האירוע פנה מיוזמתו המתלון לעוררים בבקשת עזרה דבר שהוליד פגישת פסגה בה נכח המתלון, העוררים ונאשם נוסף שלימים שוחרר בתנאים מגבילים. על פי הראיות לטענת ב"כ העוררים ניתן ללמוד באופן חד משמעי כי הצדדים לעיל מצאו פתרון לגיטימי וכשר לדרישת משפחת ג'רושי, פתרון שהיה מוסכם על המתלון ולאור בקשתו.

ב"כ העוררים צטט בהודעת הערר את ע"ת 3 (אחיו של המתלון) כראיה לאמור. לטענתו העוררים לא תפקדו כסוחטים אלא כמגשרים/ בוררים/ מתווכים. כן טען ב"כ העוררים כי העוררים בחקירותיהם לפרקים שתקו והדבר נבע מפחד, לחץ והעדר רצון להפליל אחרים. לכן לטענת ב"כ העוררים שגא בימ"ש קמא בסברו כי ההגנה לא יכלה לעלות תיזה נסיבתית חלופית המעידה על חפות העוררים, הגם שהם שמרו על זכות שתיקה או לא טענו גרסה זו בחקירותיהם. ב"כ העוררים הדגיש כי גרסת הנאשמים לא נולדה מפי ב"כ אלא מהראיות הקיימות. עוד טען ב"כ העוררים כי בימ"ש קמא ניתח את הראיות באופן שגוי עת ראה שפניית העוררים לאשת המתלון בדרישתם שתשיב להם הלוואה לגיטימית שניתנה על ידי העוררים כאירוע סחיטה. זאת על אף שכתב האישום לא מייחס להם סחיטה באירוע זה.

וכן טען ב"כ העוררים כי ישנה טעות נוספת בכך שבית משפט קמא מצא שהרכב ששימש באירוע התקיפה שייך לאדם אשר שוחח עם אחד העוררים זמן קצר לפני אירוע התקיפה, אלא שהעוררים ובעל הרכב מסרו הסבר סביר ואמין

לקשר ביניהם ולא בכדי בעל הרכב אינו משמש כעד תביעה. לעניין בחינת חלופה למעצר, ב"כ העוררים טען בהודעת הערר כי אי הפניית עוררים לבחינת שרות מבחן הגיעה לאחר הצעת בית משפט קמא ליתן הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, הצעה שסורבה ע"י ב"כ העוררים. אין לב"כ העוררים התנגדות לבחון מסוכנות העוררים, ככל שהיא קיימת, כמו גם חלופות מרוחקות והדוקות שיש להציע.

5. ב"כ המשיבה הגישה את תיקי החקירה וטענה בפניי כי מדובר בשלב הראיות לכאורה. מעטים הם התיקים שבהם הראיות הן כל כך מובהקות ומבוססות בתיקי סחיטה.

לטענתה חומר הראיות מתבסס על הודעות המתלונן. המתלונן מסביר בדיוק מה קרה לו. תחילה הוא מאמין שהעוררים הם אכן בני משפחה שלו וכך פעלו ונותן בהם את מבטחו. בשלב מסוים הוא מבין שהם בעצם לא בני משפחה תומכים אלא הם הסוחטים, מנתק עימם את הקשר. לטענתה ב"כ העורר טען בלהט שהשיחות התקיימו עם אחיו של המתלונן כי המתלונן לא עונה להם יותר אלא עוזב ובורח ולא יוצר איתם יותר קשר מרגע שמבין שהם הם הסוחטים. לטענת ב"כ המשיבה יש גם את גרסת האח של המתלונן אשר מדבר איתו ומקבל ממנו את הרקע. הודעתו תומכת במצב הנפשי של המתלונן. הוא חוזר ומחזק את הגרסה. לטענתה ב"כ העורר בטיעונו בדיון הקריא הודעה אחת אבל כשעה לאחר אותה הודעה יש בידי המשיבה הודעה "מצאת את אחיך? ... אני אזיין את אחיך... שזהו שיזינו אותם בתחת". כל ההודעות שנמצאו אצל המתלונן ושריף, לא נמצאו בטלפונים של העוררים והכל מחוק. לפיכך ב"כ המשיבה ביקשה לאמץ את החלטת בימ"ש קמא.

6. המסגרת הנורמטיבית הינה כי על פי סעיף 21 (א) ו - (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שהפגיעה בחירותו של המשיב תהיה פחותה (בש"פ 9896/16 מחיסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.1.2017); בש"פ 5601/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.7.2016); בש"פ 2819/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.5.2016)).

הלכה היא, כי בשלב המעצר אין בית המשפט בוחן כל ראייה כשלעצמה ועליו לבחון את המכלול ולהעריך עד כמה, ברמה הלכאורית, יש בראיות שנאספו כדי לבסס סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו (בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133 (15.4.1996)). נפסק, כי ראיות לכאורה הן "ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך בחינה בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל, יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 147 (1996)). עוד נפסק, כי בשלב זה אין צורך לבחון האם הראיות מלמדות על אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, אלא די בכך שהפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר הראיות מקים סיכוי סביר, שלאחר עיוודו במהלך המשפט, יוביל לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר (בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.6.2012); בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.6.2012)).

7. כל תיקי החקירה הוגשו לעיוני ובחנתי את חומר הראיות שבידי המשיבה וכן את החלטת בית משפט קמא ואיני רואה כי נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא. אין בתיק זה מחלוקת כי הייתה סחיטה של המתלונן. לכן מסכימים שני הצדדים, השאלה בתיק מי הם הסוחטים? האם מדובר בצד ג' שלא היה בקשר ישיר למתלונן אלא בקשר עקיף עם המתלונן דרך העוררים, או לחילופין מדובר בעוררים עצמם? כלומר העוררים אכן תיווכו בסחיטה והם תמי לבב או שהעוררים הם אלו שסחטו את המתלונן והציגו מצג שווא של

מתווכים.

8. לאחר שעיינתי בתיק החקירה וקראתי את ההודעות המצויות בתיק. בית המשפט יכול לומר כי לאור תלונת המתלונן, הודעת אשתו של המתלונן, אחיו, ויתר הראיות המצויות בתיק, נראה כי גרסת התביעה כפי שקבע בית המשפט היא גרסה סבירה יותר למה שהתרחש מהגרסה של העוררים שאינה נתמכת בראיות דיה. המתלונן הגיש תלונה הנתמכת בראיות חיצוניות של שיחות טלפון וראיות נוספות המצויות בתיק החקירה. לעומת זאת ההסבר של העוררים כי שימשו כמתווכים בלבד היא גרסה שאין לה אחיזה מלאה בתיק החקירה לדוגמה הודעת העורר 1 מיום 13.04.21 שעה 11.40 שורה 80 נאמר לעורר 1 כי הוא אמר שאלו משפחת ג'רושי והוא השיב "אני לא אמרתי לאלי כלום". בהמשך בשורה 82 הוא נשאל שאמר למתלונן כי הסתבך עם אנשים מאד מסוכנים אמר העורר "יכול להיות שאמרתי שאני אנסה להגיד לו מי ואנסה לברר, אבל לא הצלחתי." בהודעה של העורר 2 מיום 09.04.21 שעה 12.38 שורה 141 הוא טוען כי הוא "מסוכסך עם משפחת ג'רושי כבר 15 שנה", שורה 153 שם אומר העורר כי אין לו שום קשר למשפחת ג'רושי. אם זו גרסת המשיבים, אזי יש קושי לקבל את הגרסה כי הם לא הסוחטים אלא אחרים סחטו והם סה"כ ניסו להוריד את הלהבות עם מי הם ניסו לתווך אם אין להם כלל קשר לסוחטים, נראה כי התזה של המתלונן כי הסוחטים התחזו למתווכים בין המתלונן לסוחטים היא חזקה יותר ולא היו באמת מתווכים.

9. אני סבור לאחר קריאת התיק כי ב"כ המשיב עושה השלמות רבות שנראות לו לוגיות, אולם הן אינן בהכרח בעלות אחיזה בחומר בראיות כמו הטענה שלהם שהם פחדו מג'רושי כאשר כלל אין ראיה למעורבות וסחיטה של משהו אחר. השלמות אלו יכול ויתבררו בשלב מאוחר יותר ככל שב"כ העוררים יוכל להוכיח אותן בראיות, אולם בשלב הנוכחי מדובר בהסבר חלופי לתזת התביעה שאינה מגובשת ואינה נתמכת בצורה חזקה בחומר הראיות הקיים ובנסיבות אלו יש לקבוע כי החלטת בית המשפט קמה מבוססת ואין מקום להתערב בה.

10. ב"כ העוררים סבר כי יש מקום לקבל תסקיר בעניין העוררים. אני סבור גם כן כי יש מקום לבחון חלופה, אם כי חלופה הרמטית שתוכל לאיין מסכנות המשיבים. שליחת העוררים לתסקיר אין בה כדי לקבוע מסמרות לעניין שחרורם או אי שחרורם של העוררים לחלופה והדבר נתון לשיקול דעת מלא של בית משפט קמא.

11. בנסיבות אלו, שירות המבחן מתבקש לערוך תסקיר בעניינם של העוררים. הדיון יוחזר לבית משפט קמא שיקבע מועד לדיון לאחר קבלת התסקיר.

12. מזכירות נא להודיע לבית משפט קמא, לצדדים ולשירות המבחן תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

